

Excommunicatione prefatis dicto Magistro similiter prohibemus, ne illas in Redemptions aliarum Provinciarum quolibet ex premissis, aliove quocumque sine distrahatur.

CAPUT II.

De Fratribus bonorum Redemptionis Exactoribus, & Collectoribus Eleemosynarum.

1. Ex merito Instituti non tantum nos per omnia in captivos effundimur usque ad eorum arumnas, & captivitatem sustinendam, sed & eleemosynas, pro ipsis emendicare profitemur, facti pro pauperibus indigentes, ut ait Apostolus. Hinc ergo universis Fratribus declaramus huiusmodi laboribus ex eodem Instituto, & voto ipsos fore semper, & ubique subiectos.

2. Sed ut predicta eleemosyna, & bona omnia ad Redemptionem quomodocumque spectantia, nulla ratione iacturam subeant, in qualibet Provincia sit Procurator Generalis, a Diffinitorio intra Provinciale Capitulum eligendus, cujus sit pro viribus causas bonorum Redemptionis in quolibet Senatu, vel Tribunali peragere.

3. In quolibet item Conventu alium specialem Procuratorem Conventus instituat, ad quem pertineat universa pro suo Conventu Redemptionis bona prefixa diligenter comparare, atque redditus annuos, Legata, cessiones, res perditas, vulgo *Monstrencos* exigere, litesque de illis modeste, & viriliter persequi, ac cetera omnia persolvere circa predicta bona, quae iure ad suum Conventum pertineant.

4. Procuratoribus autem Generalibus, & particularibus strictissime precipimus, sub poena privationis suorum officiorum, & vocis activae, & passivae, ut quodcumque in Conventibus ubi resident computa fiant, ipsi quoque compareant coram Commendatore, ac Depositariis, quibus, & de censibus comparatis, de statu litium, de perceptione legatorum, & quorumcumque bonorum ad Redemptionem, & suum munus pertinentium rationem reddant. Similiter, & universis Commendatoribus, ac depositariis super eisdem poenis precipimus, ut nullatenus suorum Conventuum computa aggrediantur, nec rationem dati, & accepti suscipiant, nisi peracta prius, quae ad Redemptionem pertineant.

5. Ceterum ut eleemosyna captivorum uberius in dies accrescant eadem distinctione universis Conventuum Praedicatoribus injungimus, ut in omnibus oppidis, Ecclesiis in Territorio, & ditione sui Conventus inclusis praedicent Redemptionem semel ad minus in anno, & tempore cuiusque Loci fructibus opportuno. Postquam autem concionem habuerint hora competenti cum loci Ministris, & aliis viris probata auctoritatis (quos potius comitate, quam iure privilegiorum cogi optamus) locum omnem circumceant, & hostiatim eleemosynas exigant pro captivis, & si aliqua de venturis fructibus offerantur in libro ad hoc destinato memoria tradant congruente ab ipsis tempore exigenda.

6. Inter haec omnia diligenter caveant, ne aliquando se muneri praedicandi committant, nisi Indulgentiarum Bullis, Regumque privilegii instructi, nec non licentia Praelati Ordinis, sigillo munita, ac etiam Dioecesani, quibus adjungunt specialem procuracionem ad colligenda

si qua invenerint bona, reliqua Instrumenta, quae videantur opportuna deferant, ne ab Ecclesiarum Rectoribus, vel quovis alio praedicare, & eleemosynas colligere impediatur.

7. Concionatores miserias, cruciatus, arumnas fidelium Captivorum apud Barbaros, & praecipue abjuranda fidei discrimina prudenter, flebiliter, & devote, populis exponant. Id tamen omnino caveant, ne quemquam verbo laedant, vel alienae professionis Fratribus detrahant, aut scandali apicem sub poena gravis culpae quomodolibet inferant, quo pacis vincula rumpant, Indulgentias Romanorum Pontificum Ordini non concessas publicare non audeant sub poena excommunicationis majoris, & gravissima culpa praeter alias a jure praefixas; veritatem in omnibus diligant, & mendacium penitus abhorreant.

8. Qua propter Praelati huiusmodi praedicationis, & collectionis munera non nisi Fratribus Deum timentibus, & virtute praeditis imponant, qui omnia praedicta, ut desideramus exerceant, & in exigendis eleemosynis verbis, gestis, & moribus se pios, sobrios, & honestos exhibeant. Quibus insuper sub formali obedientia, & poena privationis muneris praedicandi, & vocis activae, & passivae precipimus, ut nihil bonorum Redemptionis directe, neque indirecte colore, titulo, vel praetextu aliquo tam vero, quam falso sibi quomodolibet applicent, aut in alium finem, etiam si honestum, & pium distrahant, nisi quae pro conductione necessaria visa fuerint.

9. Ut ergo istud praedicationis munus ferventius exerceatur, & nulla negligentia tepescat universis praedicatoribus Redemptionis per totum Ordinem declaramus sibi non fore computandos ad gradum Praesenturae de Pulpito obtinendum annos singulos, quibus, ut pie dicitur non praedixerint, aut Collectam eleemosynarum quovis modo non fecerint.

10. Ditiones, & Territoria ad Collectam eleemosynarum, & exactorem omnium bonorum Redemptionis in Capitulo Provinciali cujuslibet Provinciae designata nullus Procurator, Praedicator, aut Frater confundat, vel praetercat, sed unusquisque in suis finibus laboret, ut collectiones cum distinctione, & sine invidia fomite fiant, ne meritum unius operarii ex aliena messe ditescat.

11. Solicite studeant Procuratores, ut in singulis Urbibus, & earum Parochiis in Villis, Oppidis, & Castris totius Ditionis suae constituantur Sindici, vel quos Fratres Redemptionis appellamus, qui diebus Festis petant eleemosynas, & eas fideliter custodiant; ad hoc autem eos sufficienti juris auctoritate instruant per Instrumentum publicum, & in eorum absentia omnia Redemptionis bona, cum opus fuerit exigere, & praevire valeant. In omnibus Ecclesiis, diversoriis, & locis publicis captivas, vulgo *Cepos* affixas semper esse sollicitent, quibus Fideles pietatis suae largitiones inferant.

12. Caveant Praelati, ne huiusmodi eleemosynarum collectionem personis Secularibus sub quavis conventionem committant, sed nostris dumtaxat Fratribus praefatis moribus, & honestate conspicuis.

CAPUT III.

De Administratione, & Custodia Bonorum Redemptionis.

1. Non satis adhuc prudenter Redemptionis eleemosynas huic Sacculo aeternitatis intulimus, si cum a tenebris negligentiae, vel quavis humani cordis erugine non defendimus. Hoc igitur studio universis Commendatoribus indispensabiliter, & sub poenis inferius infligendis statuimus, ut in quolibet Conventu Arcam specialem, & diversam a deposito Conventus destinatam habeant, cui omnia Redemptionis Bona fideliter injiciantur, & secure consignata permaneant.

2. Sed ut de cunctis, & singulis discreta ratio habeatur tres libros omnino diversos a praedictis Commendatoribus confici, & in eadem Arca servari precipimus. Primus sit ubi expresse annotentur Patronatus, Possessiones, Censur, aliaque jura perpetua ad Redemptionem pertinentia cum relatione Instrumentorum, & nominibus eorum, a quibus exigenda sunt, & temporis tractu mutantur. Secundus contineat pie Legata, Donationes, Cessiones, Credita, pecuniarum proventus fructuum ex procuracione, & quaestura procedentium cum eleemosynis ubilibet minutatim collectis, & quaecumque alia Bona adventitia. Tertius sit quasi major, & Index universalis aliorum, in quem referenda est omnis quomodolibet ratio dati, & accepti idest omnis pecuniae quocumque titulo adeptae, & pariter quomodocumque consumptae.

3. Et non solum in praedicto Deposito huiusmodi libros consignari precipimus, sed etiam privilegia omnia Apostolica, & Regia, cum universis pariter Scripturis, & Instrumentis ad Bona Redemptionis, & eorum accuratam administrationem, & collectam pertinentibus pro quibus si ad lites aliquas extrahantur substituantur Schedula nomine Procuratoris extrahentis, & loci, vel Tribunalis, cui praesentari contigerit inscripta.

4. Huiusmodi Deposito tribus sit clavibus obferatur, quarum unam habeat Commendator, secundam Procurator Redemptionis, & tertiam dignior Depositarius. Illud utique nullatenus recludatur, vel referatur maneat nisi semper iis tribus clavigeris una concurrentibus, & pariter attestantibus, quidquid dati, vel accepti praescribitur, reponitur, aut extrahitur. Si quis autem contrarium fecerit, poenam privationis officiorum, & utriusque vocis incurtat.

5. Similiter constituimus, ut in quolibet Conventu precipuo, & Capite cuiuscumque Provinciae aliud sit depositum generale a Conventuali discretum, cui inferantur omnes pecuniae Redemptionis totius Provinciae, & fideliter custodiantur. In illo pariter contineatur liber, in quo singula pecuniarum Missiones specialiter, & distincte pro singulis Conventibus memorentur, ut de eo, quod quisque miserit, & in Redemptione laboraverit ratio habeatur in promptu, circa Clausuram vero, & reservationem ipsius serventur eadem, quae de reliquis superius ordinavimus sub eisdem poenis privationis officiorum, & vocis activae, & passivae, ita ut omnia Redemptionis Deposita tribus semper clavibus sint inviolabiliter obfirmata.

6. In Regionibus Peruanis apud Indias pecu-

niarum Collectae depositi Generalis cuiuslibet Provinciae ad Generale Depositum Provinciae Limensis deferantur, ut inde sub classe Regia ad Depositum Generale Conventus Hispaniensis pro Castellae, & Vandaliae Provinciae secure mittantur. In nova vero Hispania Thesaurum Depositum Generale Provinciae Lautemalae ad Depositum Generale Provinciae, & Conventus Messicani confluere providemus, ut inde utriusque Depositum pecuniae ad praefatum Hispanense Depositum adportentur, ad quod etiam, utpote transvectioni commodius, quae in Provincia Insularum S. Dominici colliguntur recto tramite deducantur.

7. Quo circa universis Indiarum Vicariis Generalibus, & Provincialibus injungimus in id solertissime incumbere, ut praedicta Redemptionis bona, & suarum Provinciarum Collectae Navibus bene instructis, & validis ad praefatum Hispaniam Civitatem deveniant, & ejusdem Urbis Commendatori, & Procuratori Generali Redemptionis, ac Depositario digniori tradantur, qui profecto adhibito, aut authentico Testimonio ea cuncta suscipiant, generalique Deposito inferent, ut suo tempore usibus Redemptionis dumtaxat integre deserviant.

8. Uterius ipsi Commendatori, & praedictis aliis duobus Clavigeris ejusdem Conventus enixe precipimus, ut post susceptam praefatam pecuniam confestim sub testimonialibus literis rem totam Ordinis Magistro denuncient, & summas omnes allate pecuniae fidelissime referant, necnon Provincialibus Castellae, & Vandaliae, ut eorum neminem Thesauri fundum lateat, ex eoque Redemptio suo tempore decernatur.

9. Rursus etiam praesenti Constitutione universis per totum Ordinem Fratribus cuiuslibet qualitatis, aut conditionis extiterint, & tam Praelatis, quam Subditis distincte precipimus sub poena excommunicationis majoris, & privationis vocis activae, & passivae in perpetuum, ut si aliquid quomodocumque susceperint pro Redemptione Captivorum intra terminum 24. horarum ad Depositum deferant, & tribus ejus Clavigeris manifestent, & tradant, qui pariter sub eisdem poenis confestim, & sine mora, quae praefatum terminum excedat huiusmodi deposito simul inferent, & in libro ibidem incluso debita ratione conscribant.

10. Sub ipsis quoque poenis, & ulterius virtute formalis obedientiae, & privationis officiorum, atque inhabilitatis ad illa in perpetuum universis etiam, & eisdem, ut superius Fratribus precipimus, ut praedicta Redemptionis bona undecumque obtenta, & ubilibet custodita intoto, vel in parte nulla ratione, vel praetextu vero, vel falso ad alia etiam indigentiae, aut cuiuscumque pietatis impendia transferant, seu transferri permittant, nisi ad usus ipsius effectivae redemptionis. Nec insuper sub eisdem poenis praetextu qualicumque securitatis a pignore interveniente pecunias extrahant, vel mutent, neque cum bonis Conventualibus permisceant; sed discretim cum fidelitate reponantur, & sint semper in proprio Deposito, ut jam statutum est. Neque demum fructus Redemptionis pie a fidelibus erogati cum fructibus Conventibus confundantur, sed seorsim pariter, & cum distinctione serventur.

aliunde a Sæcularibus per modum elemosynæ subsidii, & adiutorii suscepta fideliter præscribant, dato prius tradentibus testimonio acceptæ pecuniæ. Quæcumque necessario expenderit, etiam in eosdem libros referant, ut quodcumque opus fuerit rationem dati, & accepti reddere ubique valeant.

10. Insuper in prædictis libris memoratos esse volumus, & statuimus omnes captivos, re-latis propriis nominibus, eorum ætate, patria, tempore servitutis, & Redemptionis pretio, ad finem autem superaddi sancimus publicum Instrumentum omnium eorum, quæ in tota Redemptione sunt gesta, & fuerint notatu digniora. Quibus ita peractis, fratres remeatum instruant, & cum captivis revertantur ad propria, recepto prius a singulis juramento fidelitatis, quod pacifice sibi eos ducentibus obediant, & quo voluerint sequantur per duos menses ex quo fidelium oris, ad quas diriguntur appulerint. Cæterum interea omnia in via necessaria ministrentur eis pia largitione, & consilio.

11. Injungimus vero ipsis Redemptoribus sub poena prædicta, ne superfluos sumptus tam in se ipsis, quam in aliis, & tam euntes, quam redeuntes de Bonis Redemptionis faciant, sed se gerant in omnibus sobrie, parce, & humiliter, ut decet Ministros Christi, & dispensatores bonorum indigentium.

12. In Redemptionis munere exercendo, caveant omnino ne instructiones regias, & quas Magister Generalis illis prudenter ingerat, aliquatenus prætereant, sed eis sollicitè incumbant.

13. Peractis itaque Redemptionibus, ipsis Redemptoribus præcipimus, ut in duobus immediate Capitulis districtam sui muneris rationem reddant, ita nimirum, ut si Capitulum prius occurrens fuerit Provinciale, illi, & Generali immediate postea gerendo semel, & iterum rationem exhibeant, at tamen si Generale Capitulum prius habeatur, huic eos primo subiicimus, & deinde specialiter Provinciali proxime celebrando, ut iis a quibus est accepta pecunia jure reddatur ratio de expensis illius.

14. Quare Diffinitoribus utriusque Capituli, & illis omnibus, ad quos hujusmodi iudicium attineat sub interminatione ultionis æternæ præcipimus, ne illud leviter, sed toto æquitatis pondere assument, libros eorum exactissime evolvant foliorum notas, & quantitates singulatum relegant, & iterum ad summas novo examine ducant universam rationem dati, & accepti, & qualiter sibi cohæreat diligentissime discutiant, neque aliquid sine censura prætereant, aut sumptus quolibet, & impendia, nisi justa, & rationabilia, minime vero superflua admittant. Si autem eos quoad aliquid negligentes, aut noxam contraxisse fortasse reperiant, illos poenis nostræ Constitutionis, & severa ultione sine moderamine plestant. Interim tamen donec primam rationem primo Capitulo exhibeant, ut prædicatur ad nullum promoveantur officium.

CAPUT VI.

De opportunitate, & forma a Redemptoribus servanda in executione Quarti voti.

1. Cum nostri voti excellentia, & dignitas, ut impliceatur opportune, & utiliter non parvam

prudentiam exigit illud specialiter ordinare diximus, quo sit videlicet tempore, & casibus exequendum, si enim aliquando contigerit, ut finito jam thesauro, & tota Redemptionis sipe consumpta, parumve sufficiente, Captivus, aut captivi aliqui emergant cujuscumque sexus ætatis, aut conditionis extiterint, de quo, vel quibus prudenter, & rationabiliter timeatur abnegatio fidei, tunc (exigente jam nostri Ordinis voto, & vicibus Instituti, quo Nos Beatissima Virgo Maria Christi exemplo configuravit) unus Frater pro illo, seu illis alacriter se devoteat, & vinculo charitatis tradat, maneatque pro pignore detentus in potestate Infidelium signatis pretio, & termino solutionis ejus.

2. In hoc autem charitatis facinore caveant prudentissime Redemptores, ne aliquando leviter eo zelo, aut æmulatione ducantur, quæ non est secundum scientiam, ut ait Apostolus, cum enim non ad voti literam, quæ aliquando occidit, sed ad ejus spiritum oporteat intendere, non ultro se debent pro quolibet Captivo, aut quavis causa tradere, nec pro alienæ Redemptionis debitis, aut pro ætate, sexu, vel qualitate personæ passionem, & pignus statuere, sed pro solo fidei discrimine, & Redemptione Animæ, quæ est totus finis, & scopus charitatis hujusmodi, quia etsi pie quoque corpora exuimus, ea per hoc tendimus ne ferrum pertranseat animam, & vincula corporis fiant pariter mentis laqueus ad captivitatem æternam.

3. Quando autem aliquis de Redemptoribus sic vadimonium pignus, & sui traditionem instituit diligenter studeat, ne unquam pacto, seu conditione se obliget Infidelibus, ut ad ipsos deferatur Captivus de Secta, & Natione sua apud Christianos detentus.

4. Sic ergo Redemptione peracta licet unus Redemptor maneat, non ideo moram alter faciat, sed quamprimum ad regressum se expediens eam festinanter non dolens, sed gaudens de remansione focii ad propria reducat, quibusdam prius elemosynis Captivis remanentibus, plusque moerore, & egestate laborantibus juxta uniuersumque indigentiam distributis.

5. Redemptorem vero relictum apud Barbaros nolumus esse desidem, sed operosum quasi apem in salute Captivorum procuranda, & cunctis eorum necessitatibus sublevandis. Attendens enim ad petram unde fuit excisus ob oculos semper habeat non se tantum mansisse obidem propter Redemptionem periclitantis, sed id sepius divina dispensatione contingere, ut Captivis ex commercio Infidelium non raro languentibus morum, & fidei sit magister, & Medicus, ut cum Tobia tribuat illis monita salutis ad vitam, cum Joseph autem erudiat ipsos vitæ puritate, & exemplo, & denique secum Ezechielem conferens, quod perierit requirat, quod abjectum est reducat, quod contractum est alliget, quod infirmum consolidet, quod pingue, & forte custodiat.

CAPUT VII.

De forma dimittendi Redemptionem, & deprecatione pro illa.

1. Cum jam tempus accesserit, quod dimittenda est Redemptio, omnes Fratres cum palles infra

infra Caputium congregentur, qui hinc inde per choros ordinati ducant Prælatum cum Redemptoribus ad Ecclesiam, usque ad gradus supremi Altaris, ubi in cornu Evangelii parata erit Sedes, quam occupans Prælati, & Fratribus per Choros adstantibus, vel sedentibus Redemptoribus ante Prælatum genuflexis, vel si aliqui expedit prope illum sedentibus brevem sermonem, ut pondere gravem, & charitate fluentem, Redemptionisque muneri peropportunum insinuat, in quo scilicet voti, & promissæ fidei sapienter reddat memores, & quemadmodum salutem animarum supra se ipsos diligere oporteat non timentes pericula, vel pressuras, non formidantes sanguinem, aut mortem acerbissimam, sed adhuc omnia perferenda debere esse paratos in obsequium fidei, & suæ professionis, ac etiam charitatis intuitu.

2. His, & aliis prudenter Redemptoribus admonitis priusquam benedictionem itinerantium Prælati tribuat, procedat ad faciendam pro eis deprecationem, ut illis Deus propitius adsit in executione sui muneris, supernaque ipsos virtute accingat, ad quod surgentibus fratribus Chori stans Prælati inchoet Antiphonam *Introibo in Domum* Chorus autem addat Psalmum.

Credidi propter quod locutus sum, ego autem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo: omnis homo mendax.

Quid retribuam Domino, pro omnibus, quæ retribuit mihi: Calicem salutaris accipiam, & nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam coram omni populo ejus: pretiosa in conspectu Domini mors Sanctorum ejus.

O Domine quia ego servus tuus: Ego servus tuus, & filius ancille tue.

Dirupisti vincula mea tibi sacrificabo Hostiam laudis: & Nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi ejus: in atris Domus Domini, in medio tui Jerusalem. *Gloria Patri &c.*

Deinde repetatur Antiphona *Introibo in Domum tuam in holocaustis, reddam tibi vota mea, quæ distinxerunt labia mea.* Quæ recitata dicatur, Kyrie eleison, Christe eleison, Kyrie eleison. *Pater Noster.*

ÿ. Et ne nos inducas in tentationem.

℞. Sed libera nos a malo.

ÿ. Beatus, qui intelligit super egenum, & pauperem.

℞. In die mala liberabit eum Dominus.

ÿ. Immola Deo Sacrificium laudis.

℞. Et redde Altissimo vota tua.

ÿ. Propter miseriam inopum, & gemitum Pauperum.

℞. Nunc exurgam dicit Dominus.

ÿ. Respice de Cælo, & vide, & visita vineam istam.

℞. Quam plantavit dextera tua.

ÿ. Domine exaudi orationem meam.

℞. Et clamor meus ad te veniat.

ÿ. Dominus vobiscum.

℞. Et cum spiritu tuo.

O R E M U S.

Vota quæsumus Domine supplicantis Populi cælesti pietate prosequere, ut & quæ agenda sunt videant, & ad implenda, quæ viderint convalescant.

Deus qui per unigenitum tuum æternitatis nobis aditum devicta morte reserasti, vota nostra, quæ præveniendo aspiras, etiam adjuvando prosequere.

Deus qui nos a sæculi vanitate converfos ad æternæ vocationis accendis amorem: pectoribus nostris purificandis illabere, & gratiam Nobis, qua in te perseveremus infunde, ut protectionis tuæ muniti præsidii, quæ te donante promissimus impleamus; & nostræ professionis executor effecti, ad ea, quæ credentibus in te dignatus es promittere pertingamus.

Deus omnium Sanctorum splendor mirabilis, qui Ordinem nostrum per Beatissimam Virginem Mariam divinitus instituisse dignatus es, quique Sanctis tuis Petro Nolasco Patri nostro, Raymundo Nonnato, ac Beatis Petro Paschasio, & Armengaudo inviolabilem in redimendis captivis dedisti charitatis effectum: præsta quæsumus; ut gressus nostri in eorum semitis perficiantur, & ejusdem charitatis donum, quod in illis continuo veneramus obsequio, nobis quoque spiritali largitate donetur. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Peractis hujusmodi precibus ulterius ad benedictionem itinerantium progrediendo incipiat ipse Prælati Antiphonam. *In viam pacis*, & chorus prosequitur, cum cantico *Benedictus*, quo terminato per *Gloria Patri* repetitur Antiphona. *In viam pacis*, & prosperitatis dirigat vos omnipotens, & misericors Dominus, & Angelus Raphael comitetur vobiscum in via, ut cum pace, salute, & gaudio revertamini ad propria. Kyrie eleison, Christe eleison, Kyrie eleison. *Pater noster.*

ÿ. Et ne nos inducas in tentationem.

℞. Sed libera nos a malo.

ÿ. Salvos fac servos tuos.

℞. Deus meus sperantes in te.

ÿ. Mitte eis Domine auxilium de Sancto.

℞. Et de Sion tuere nos.

ÿ. Esto eis Domine Turris fortitudinis.

℞. A facie Inimici.

ÿ. Nihil proficiat inimicus in eis.

℞. Et filius iniquitatis non opponat nocere eis.

ÿ. Benedictus Dominus die quotidie.

℞. Prosperum inter faciat eis Deus salutarium nostrorum.

ÿ. Vias tuas Domine demonstra eis.

℞. Et semitas tuas edoce eos.

ÿ. Utinam dirigantur viæ eorum.

℞. Ad custodiendas justificationes tuas.

ÿ. Erunt prava in directa.

℞. Et aspera in vias planas.

ÿ. Domine exaudi orationem meam.

℞. Et clamor meus ad te veniat.

ÿ. Dominus vobiscum.

℞. Et cum spiritu tuo.

O R E M U S.

Deus qui Abraham puerum tuum de Ur Chaldæorum eductum per omnes suæ peregrinationis vias illæsum custodisti, quæsumus, ut hos famulos custodire digneris: Esto eis Domine in prociectu suffragium, in via solatium, in æstu umbraculum, in pluvia, & frigore tegumentum, in lassitudine vehiculum, in adversitate præsidium, in lubrico baculus, in naufragio portus, ut te duce quo tendunt prospere perveniant, & demum incolumes ad propria redeant.

11. De ipsis adhuc fructibus prohibemus, ne possint a Conventibus emi, vel pretio quomodolibet comparari, nisi prius juxta equalitatem taxentur, & pecunia inde proveniens illico, & sine mora solvatur, & proprio inferatur Deposito. Quod si quis Commendator secus egerit, vel quicumque alius tam Prælatus, quam Visitator, aut Claviger Depositi Redemptionis quomodocumque fieri permiserit, aut simulaverit, vel etiam quicumque Frater hæc sciens non denunciaverit, eidem poenis superius in hac Constitutione positus subjacebit. Et quasi Reus, & fractor prædicti formalis præcepti puniatur.

12. Si vero Frater aliquis quacumque conditione, Dignitate, Officio, vel qualitate munitus bona Redemptionis quoad aliquid defraudasse convictus fuerit, non solum voce activa, & passiva, omnique officio, & dignitate perpetuo maneat privatus, sed illum neque Provincialis, neque Magister Ordinis valeat ad prædicta, vel aliquid eorum restituere, neque a reatu, vel poenis eripere, nisi Diffinitorium generale dumtaxat unanime, & conforme, ac nemine discrepante, fraude tamen soluta, & restitutis ablatis.

13. Quæ omnia in hac Constitutione præmissa sic ab omnibus Prælatibus per totum Ordinem observari præcipimus, ut si aliquo modo contrarium fecerint, vel facientes, permittentes, scientes, & non denuntiantes in sua noxa, vel culpa toleraverint, & eos præfatis poenis emendare noluerint ipsos Prælatos eidem præcepto, & poenis innodatos esse decernimus.

14. Provincialibus vero solite super hoc invigilare præcipimus, atque ita diligenter cunctorum Fratrum bona Redemptionis tractantium Fidem, zelum, & munera perferunt, & sic acriter Censuræ hujus labis intendere, ut ne apicem quidem de illa convictus ignoscant: quinimo eos, sive Commendatores, sive subditos, quos negligentes, & huic nostræ tam salubri Constitutioni adversantes invenerint de facto privatione suorum officiorum, atque utriusque vocis afficiant, aliisque poenis pro criminis magnitudine plectant.

15. Insuper Commendatoribus eodem zelo subjungimus, ne Animalia, quæ Ministerio Redemptionis inserviunt aliqua Conventus opera quavis ratione distrahant, neque vendantur, neque permittantur, nisi prius licentia in scriptis a Provinciali obta.

16. Tandem vero ut apud Judicium Capituli Provincialis non lateat qua fidelitate bona Redemptionis tractentur, qua securitate ferventur prædicta, & quo fervore Conventus omnes, ac eorum super hoc Ministri, & Collectores in aggregandis, excolendis, & custodiendis elemosynis elaborent sub formali obedientia præcipimus Commendatoribus universis, ut deferant ad Capitulum, vel mittant una cum rationibus Conventus, aliam specialem, & separatam authenticam, & a Depositariis subscriptam, quæ sit transumptum ad literam omnium contentorum in libro Redemptionis, quem majorem diximus a principio triennii usque ad finem, tam circa datum, quam acceptum quicumque sit generis, Commendatores autem Domorum ubi extant Deposita generalia præter specialem rationem prædictam sub eodem teneantur præcepto deferre ad ipsam Capitulum aliam simi-

lem ad literam ab eis pariter authentice deductam ex eodem libro majori Depositi generalis, ut collata ista in Diffinitorio cum reliquis particularibus, & perspectis omnibus eorum rationibus, & computis appareat qualiter inter se cohereant, & vel Fides, ac sollicitudo omnium Redemptioni ministrantium cum laude probetur, vel negligentia, seu labe cum securitate puniatur.

CAPUT IV.

De modo, opportunitate, & conditionibus quibus est exequenda Redemptio.

1. Et si dilectio nesciat habere modum, ejus tamen operi modum, & formam imponimus, ne pereat aliquando dum imprudenter assumitur, sic enim quandoque potest jacturam pati Redemptio si eam per media bella, pyratas, atque infida maria improvide Ordo suscipiat. Hinc ergo Magister Ordinis primum cavere debet ut illa ab ejusmodi timoribus omnino tuta procedat, ac secuta, & ulterius, ut Infidelium regio, seu tractus sit profecto salubris, & nulla contagione laborans, ne dum Captivos refovere pergamus a morte, vel furibus præcludatur charitatis intentio.

2. His itaque bene, matureque prospectis, quoniam etiam aliunde nolumus Redemptionses aggredi sine sufficiente Collecta, idcirco præcipimus ne Capitulum, aut Magister eas pro libito decernant, nisi cum facultates suppetant ad congruentem numerum, ne dum exiguos crebro peragimus sumptus, & expensæ sapienter iterata potius Captivis noceant, quam proficiant.

3. Per hoc tamen non intendimus casum illi excludere quo ad qualemcumque Redemptionsem aliquando properare compellimur, dum nova insolita, & speciali acerbitate infidelium plures certo scimus in ingentibus versari periculis, valdeque indigere Redemptione, & solatio. Quod quia non semel contigit huic etiam necessitati desiderantes occurrere Magistro Generali consulimus, ut re mature inspecta eligat ubique, quod sibi melius expedire videatur.

4. Quandocumque autem firma Decreto Statuta fuerit Redemptio statim Procuratores Generales illius in Regiis Curis residentes omnia Instrumenta regalia quibus opus fuerit ad Redemptionem instruendam rite sibi expendant, & Commeatum vulgo *Salvocondotto* nuncupatum ab Infidelium Principe, in cujus ditione agenda est Redemptio confectum, & diligenter obtinendum curent, quæ omnia debita forma suo tempore tradantur Redemptoribus.

5. Sex ante mensibus, quam proficiatur Redemptio fiat ejus prima publicatio per Procuratores Generales appensis publicis Tabellis impressis in omnibus Civitatibus, & Oppidis præcipuis Regnorum unde eadem sit mittenda Redemptio.

6. Subinde constituimus, ut duobus mensibus ante Redemptionis egressum in omnibus Conventibus Provincie, aut Provinciarum a quibus expeditur fiat infideliter a Fratribus solemnibus publicatio cum Processione per Civitatem, aut locum, habita prius concione ad Populum, in qua sicut, & in schedulis per loca publica affixis, publicentur Indulgentiæ nostris Confratribus concessæ ad dictam Processionem, & pu-

publicationem personaliter adfidentibus, pique etiam referantur Captivorum labores, & ærumnæ. Hæc autem omnia, ut mature tempore prædicto a Commendatoribus compleantur, eos ita opportune de exitu Redemptionis Provinciales admoneant, ut publicatio fiat veluti prædicitur.

7. Commendatoribus vero præcipimus, ut tempore hujus publicationis, & per totum diem aut dies, si opus fuerit Fratres aliquos designent, qui elemosynas pro tam egregio charitatis opere a Fidelibus instanter, & opportune deposcant.

8. Infra tempus autem sex mensium præfata publicationis enixe Provincialibus constituimus in id solertissime incumbere, ut omnes elemosynæ, tam in Depositis particularibus Conventuum, quam apud locorum Syndicos, vel ubique dispersæ inferantur Depositis generalibus Provinciarum, ne mora in illis colligendis ferum, & importunum reddat Redemptionis egressum.

9. Cæterum, ut opus, quod a charitate procedit ab ipsa etiam, quæ non æmulatur summo pietatis fœdere, & sine contentione fiat, firmiter stabilimus; ut in Hispania Redemptionses Provinciarum Aragonie, & Valentie dum ad Redemptionem proficiuntur ab ipsa initio executionis muneris, usque ad finem, nulla alteri superioritate præcellat, sed fraternæ Societatis vinculo quavis charitatis Ministri, nullam sibi quisque majorem potestatem arrogare præsumat, quin potius cuncta Redemptionsis opera fraternæ aequalitate perficiant.

10. Redemptionum, quæ in Provinciis Castellæ, & Vandalie simul hæcenus fieri consueverunt, unionem, aut consuetudinem non frangimus, imo de cætero eodem semper vinculo peragi constituimus, itaut eadem fraterna aequalitate, & potestate, quam in præfatis Redemptionsibus ordinavimus, ipsi quoque Redemptores Castellæ, & Vandalie in omnibus suis actibus utantur, in iis videlicet, quæ ad Redemptionem attinent.

CAPUT V.

De Redemptoribus, & institutione illorum.

1. Fratres itaque, qui a Diffinitorio Provinciali intra Capitalum, vel extra illud a Magistro Generali pro Redemptionsis agenda designantur semper eligantur vita, atate, scientia, moribus, & discretione præditi, & quos non lateat cautela, & zelus secundum scientiam, ne vel ab Infidelibus possint quoad aliquid fraude, vel dolo decipi, aut ab ipsis etiam captivis figmento periculi, atque ærumnarum, nec alloquin quavis arte deludi.

2. Ex duobus Redemptoribus cujlibet Provincie unus saltem eligatur semper gradu Magisterii, vel Præfaturæ de numero in Sacra Theologia insignitus, qui vel ejus Socius (si fieri possit) jam de munere sit expertus, & Redemptionis opus aliquando peregerit.

3. Fratres autem hujusmodi non per interpositas personas, nisi cum necessitas urgeat, statim constituemus, sed per se ipsos ab initio in finem Redemptionem exerceant, quibus enixe subjungimus, ut pro viribus captivorum salutem provideant, debitaque illis officia charitatis impendant non cessantes cum Apostolo nocte, &

die unumquemque monere cum lacrymis. Et cum publice non liceat ne Redemptio patiat injuriam, eos cum eodem Apostolo docere per Domos, & loca devia, ac nihil subtrahere utilium quominus annuntient eis in Deum penitentiam, & fidem in Dominum nostrum Iesum Christum, & qualiter illam cunctis laboribus, pressuris, & vinculis præferre debeant, & plusquam vitam diligere.

4. In hoc Redemptionis commercio sic fidei Redemptores se gerant in emptionibus, & pactionibus cum fidelibus ut illis nullam doli suspicionem ingerant, sed Christianæ, religiosæque fidelitatis testimonium habere bonum ab iis, qui foris sunt tota sinceritate contendant. Eam autem misericordiam cum captivis exerceant, qua non omnes, seu quoscumque liberare constituant, sed postquam caute, & prudenter redemerint necessarios, de cætero consulant charitatis ordinem, & quantum fieri possit eos eligant, quos plus fidei discrimen, ac pressuræ vexaverint, Pueros, & Adolescentes, feminas propter fragilitatem ætatis, & sexus in libertatem quam citius vindicare festinent, itaut semper major fidei præponatur utilitas, in reliquis regula, & ordo æquitatis servetur.

5. Unde Redemptoribus Castellæ, & Vandalie Provinciarum omnino præcipimus, ut quia elemosynæ, quas offerunt ex majori parte sunt ex Provinciis Indiarum omnes earum Indigenas quantum eis liceat redimere studeant. Quam Regulam universis in genere Redemptoribus ex debito æquitatis præscribimus, quod redemptis prius illis, qui in fidei discrimine versantur, eorum postea Regnorum captivos impensis nantantur eripere, unde elemosynæ proveniant.

6. Quapropter, etiam cavere debent ne pecunias, quas pro Redemptione alicujus determinatæ personæ acceperint a Parentibus, Consanguineis, vel amicis in alterius libertatem expendant, quod si Captivum illum pro quo specialiter fuerant consignatæ quacumque causâ redimere non possint, eas integras omnino servant, ut suis largitoribus cum fidelitate reddantur.

7. Ipsis ulterius præcipimus sub pena privationis vocis activæ, & passivæ in perpetuum, ne titulo augendæ Redemptionis elemosynas, alioque quocumque salubriter, atque honestissime excogitabili eas per hujusmodi commercium ulli lucro, vel augmento subiciant, neque ab alio id quovis modo fieri permittant, sed totum Redemptionis Theaurum pure, & in propria specie pecuniæ secum ad Infideles deferant, nullasque merces ex ea comparent, etiam si apud illos carius venditæ ingens Redemptioni, & captivis lacrum importent, eisdem insuper prohibemus, ne personas Sæculares titulo servitutis, necessitudinis, aut alio quolibet ultro secum transfretare sustineant.

8. Verum si Redemptoribus ad Infidelium oras sit omnino interclusus aditus, tunc ipsis, ne se, & captivorum bona in jacturam temere projiciant, per interpositas personas Redemptionem exercere liceat.

9. Ut Redemptores majori fide, charitate, & commodo omne suæ villicationis munus adimpleant sub dictis poenis illis præcipimus, ut singuli singulos libros habeant pro sua quisque Provincia, vel Regno, in quibus omnia pro captivorum redemptione tam ab Ordine, quam

Adesto quæsumus Domine supplicationibus nostris, & viam famulorum tuorum in salutis tuæ prosperitate dispone, ut inter omnes viæ, & vitæ hujus varietates tuo semper protegantur auxilio.

Deus, qui transfulisti Patres nostros per mare Rubrum, & transvexisti eos per aquam nimiam, laudem tui nominis decantantes: te suppliciter deprecamur, ut in via, & navi famulos tuos repulsis adversitatibus, cursu tranquillo, vel portu semper optabili tuearis per Christum, Dominum nostrum. Amen.

3. Finitis orationibus Redemptores surgant dicentes, *Procedamus in pace*, & chorus respondeat, *In nomine Domini Amen*. Prælati autem addat eis: *Et sit Deus in itinere vestro, & Angelus ejus comitetur vobiscum*. Quo dicto suscipiat eos Prælati profunde parum inclinatos ad amplexum, & osculum pacis illis vale dicens, quod, & similiter faciant omnes Fratres, & postea deducant eos ad Januam Conventus vel Ecclesiæ unde viam incipiant.

4. Sic itaque Redemptoribus, & toto Redemptionis commatu dimissis singulis diebus sine intermissione usque ad regressum, in omnibus Provinciæ, aut Provinciarum Conventibus cuius, vel quarum nomine sit Redemptio instituenda, & facienda est post Missam Conventualem hujusmodi deprecatio, Antiphona *Aspice Domine*. Deinde dicatur, Psalmus 97.

Qui Regis Israel intende; qui deducis velut ovem Joseph.

Qui sedes super Cherubim, manifestare coram Ephraim, Benjamin, & Manasse.

Excita potentiam tuam, & veni ut salvos facias nos.

Deus converte nos, & ostende faciem tuam, & salvi erimus.

Domine Deus virtutum, quousque irascaris super orationem servi tui?

Cibabis nos pane lacrymarum, & potum dabis nobis in lacrymis in mensura.

Posuisti nos in contradictionem vicinis nostris, & inimici nostri subsannaverunt nos.

Deus virtutum converte nos, & ostende faciem tuam, & salvi erimus.

Vineam de Ægypto transfulisti, ejecisti gentes, & plantasti eam.

Dux itineris fuisti in conspectu ejus: plantasti radices ejus, & implevit terram.

Operuit montes umbra ejus, & arbuta ejus cedros Dei.

Extendit palmites suos usque ad mare, & usque ad flumen propagine ejus.

Ut quid destruxisti maceriem ejus? Et vindemiant eam omnes, qui prætergrediuntur, viam?

Exterminavit eam aper de silva, & singularis ferus depastus est eam.

Deus virtutum converterte, respice de celo, & vide, & visita vineam istam.

Et perfice eam, quam plantavit dextera tua, & super filium hominis, quem confirmasti tibi.

Incensa igni, & suffossa: ab increpatione vultus tui peribunt.

Fiat manus tua super virum dextere tuæ, & super filium hominis, quem confirmasti tibi.

Et non discedimus a te: vivificabis nos, & nomen tuum invocabimus.

Domine Deus virtutum converte nos, &

ostende faciem tuam, & salvi erimus. *Gl. Patri &c.*

Quo finito repetitur Antiphona: *Aspice*

Domine de Sede Sancta tua, & cogita de nobis:

inclinamur ad te, & audi, aperi oculos tuos, & vide tribulationem nostram,

qui Regis Israel intende, qui deducis velut ovem

Joseph. Kyrie eleison, Christe eleison, Kyrie eleison.

Pater noster.

Et ne nos inducas in tentationem.

Sed libera nos a malo.

Oremus pro Fratribus nostris absentibus.

Salvos fac servos tuos Deus meus sperantes

in te.

Misit Moyses servum suum.

Aaron, quem elegit ipsum.

Ut audiret gemitus compeditorum.

Ut solveret filios interremptorum.

Pro afflictis, & captivis.

Libera eos Deus Israel ex omnibus tribulationibus suis.

Egressus in salutem populi.

In salutem cum Christo tuo.

Ora pro nobis Sancta Dei genitrix.

Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Domine exaudi orationem meam.

Et clamor meus ad te veniat.

Dominus vobiscum.

Et cum spiritu tuo.

O R E M U S .

Deus qui filios Israel per maris medium sicco vestigio ire fecisti, quique tribus Magis iter ad te Stella duce pandisti tribue famulis tuis quæsumus iter prosperum, tempusque tranquillum, ut Angelo tuo Sancto comitante ad eum, quo pergunt locum, ac demum ad æternæ salutis portum pervenire feliciter valeant.

Adesto Domine supplicationibus nostris, & exaudi clementer, ut famulis tuis, quos dono gratiæ constituisti tui operis ministros, da fiduciam tui operis exequendi, & in eorum ministerio, quod tuæ pietatis est, operari.

Deus qui Beatum Petrum Apostolum a vinculis absolutum illæsum abire fecisti: famulorum tuorum in captivitate positurum vincula abolve, eosque ipsius meritis illæsos abire concede.

Da fidelibus tuis quæsumus Domine in tua fide, & servitute constantiam, ut in charitate tua firmati nullis tentationibus ab ejus integritate vellantur.

Protege Domine famulos tuos subsidiis pacis: & Beatissimæ Mariæ semper Virginis patrociniiis confidentes a cunctis hostibus & periculis redde securos. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

CAPUT VIII.

De regressu Redemptionis, & quemadmodum sit ab Ordine suscipienda.

1. Redemptores itaque absoluta jam Redemptione, ut præmittitur, & relicta infidelium oris ita suaviter prudenter, & misericorditer cum captivis toto professionis tempore se gerant, ut potius cum Christo dilectionis vinculis captivam ducere captivitatem, quam liberam censeantur, ipsis autem in Regionibus fidelium constitutis ubicumque Conventus Ordinis occurrat si juxta urbis, vel loci præstantiam possit Redemptio suscipi solemniter, & cum processione, & concione ad Po-

ad Populum nullo modo præmittatur, forma autem erit hæc.

2. Conveniant Fratres cum cappis ad Ecclesiam, ibique processionally ordinati, & cruce cum Acolythis præcedente, & sequente Sacerdote cum Pluviali albo, & Cruce parva in manibus accedant ad Januam Ecclesiæ, ubi simul omnibus consistentibus Redemptores ingrediantur, & genuflexi ante Sacerdotem adorant Crucem de manu ejus, & aqua benedicta aspergantur, & postea incipiat Antiphonam *Vivit Dominus* Cantores autem intonent Psalmum 125. quem alternando chorus prosequatur.

In convertendo Dominus captivitatem, Sion, facti sumus sicut consolati.

Tunc repletum sit gaudio os nostrum, & lingua nostra exultatione.

Tunc dicent inter Gentes: Magnificavit Dominus facere cum eis.

Magnificavit Dominus facere nobiscum: facti sumus letantes.

Converte Domine captivitatem nostram, sicut torrens in Austro.

Qui seminant in lacrymis, in exultatione metent.

Euntes ibant, & flebant, mittentes semina sua.

Venientes autem venient cum exultatione, portantes manipulos suos. *Gloria Patri &c.*

Hoc finito repetatur Antiphona, Vivit Dominus quoniam custodivit vos Angelus ejus, & hinc euntes, & ibi commorantes, & inde huc revertentes, & revocavit vos nobis gaudentes in victoria sua, & in evasione, & liberatione vestra. Deinde dicatur Kyrie eleison, Christe eleison, Kyrie eleison. Pater noster.

Et ne nos inducas in tentationem.

Sed libera nos a malo.

Salvos fac servos tuos.

Deus meus sperantes in te.

Deduxit eos Dominus in viam rectam.

Ut venirent in Civitatem habitationis.

Domine exaudi orationem meam.

Et clamor meus ad te veniat.

Dominus vobiscum.

Et cum spiritu tuo.

O R E M U S .

Miserere quæsumus Domine his famulis tuis, & quidquid in via eis subripuit visus, vel auditus male rei, aut oriosi sermonis totum ineffabili pietate deleas, & abstergas.

Actiones nostras quæsumus Domine aspirando præveni, & adjuvando prosequere, ut cuncta nostra oratio, & operatio a te semper incipiat, & per te cepta finiatur. Per Christum, Dominum Nostrum. Amen.

3. Hac benedictione peracta incipiant Cantores Hymnum, *Te Deum*, & revertantur omnes processionally ad Altare majus, ubi Sacerdos deposita super illud Cruce, & finito Hymno inchoet Antiphonam sequentem, quam Chorus prosequatur. In Mariæ via tuæ in aquis multis. Deduxisti sicut oves Populum tuum in manu Moysi, & Aaron. Transfulist eos per Mare rubrum, & transvexisti eos per aquam nimiam, Postea Sacerdos adjiciat

Benedicamus Patrem, & filium cum Sancto Spiritu.

Laudemus, & superexaltemus eum in sæcula.

Qui sponte obtulisti de Israel animas vestras ad periculum.

Benedicito Domino.

Dicant qui redempti sunt a Domino.

Quos redemit de manu inimici, & de Regionibus congregavit eos.

Dignare me laudare te Virgo sacra.

Da mihi virtutem contra hostes tuos.

Domine exaudi orationem meam.

Et clamor meus ad te veniat.

Dominus vobiscum.

Et cum spiritu tuo.

O R E M U S .

Deus cujus misericordiæ non est numerus, & bonitatis infinitus est thesaurus: piissimæ Majestati tuæ pro collatis donis gratias agimus, tuam semper clementiam exorantes, ut qui petentibus postulata concedis, eosdem non deserens ad præmia futura disponas.

Excita quæsumus Domine tuorum fidelium voluntates: ut divini operis fructum propensius exequentes pietatis tuæ majora remedia percipiant.

Omnipotens, & misericors Deus, universa nobis adversantia propitiatus exclude: ut mente, & corpore pariter expediti, quæ tua sunt liberis mentibus exequamur.

Deus, qui per Gloriosissimam filii tui Matrem ad liberandos Christianos a potestate Paganorum nova Ecclesiam tuam prole amplificare dignatus es: presta quæsumus; ut quam pie veneramus tanti operis Institutricem, ejus pariter meritis, & intercessione a peccatis omnibus, & captivitate Dæmonis liberemur.

Deus, qui in tuæ charitatis exemplum ad fidelium Redemptionem S. Petrum Nolascum, P.N. Ecclesiam tuam nova prole fecundare divinitus docuisti: ipsius nobis intercessione concede, a peccati servitute solutis in Cælesti Patria perpetua libertate gaudere. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Dominus vobiscum.

Et cum spiritu tuo.

Benedicamus Domino.

Deo gratias.

Benedicat, & custodiat nos omnipotens, & misericors Dominus.

Amen.

Et fidelium captivorum animæ, & omnium fidelium Defunctorum per misericordiam Dei requiescant in pace.

Amen.

4. Hisce conclusis eodem, vel alio die disponatur extra Conventum Processio solemnitas, in qua captivi bini, & bini promiscue cum Fratribus nostris ordinentur, & Beatissimæ Virginis Mariæ de Mercede Imago ab ipsis, vel a nostris Fratribus, seu Confratribus deferatur. In hac autem Processione Fratres cantare debent Psalmos: *In convertendo Dominum captivitatem, Sion &c.* & *In exitu Israel de Ægypto* unum post alterum successive alternantes usque ad ingressum Ecclesiæ quo tendit Processio, in cuius limine statim Cantores incipiant Hymnum: *Dei Mater Virgo*, prout in festo Beatæ Mariæ de Mercede, quo finito cum propriis versu, & oratione si matutino tempore gerantur hi actus, celebretur Missa solemnitas, & propria de eadem.

Amen.

B. Vir-

B. Virgine Maria de Mercede, quæ in proprio Ordine extat cum Gloria, & Credo tanquam pro re gravi, & cum secunda oratione pro gratiarum actione, & post Evangelium fiat concio ad Populum.

5. Si autem vero iste habeatur post meridiem præmissa Processione sola totum Concione concludatur, in qua specialia, si qua fuerint Redemptionis gesta & captivorum pariter labores, ac pressura, eorumque in fide pericula maxime periculorum, & Adolescentulorum, Indulgentiæ insuper concessæ Ordinis Confratribus, qui huiusmodi, & aliis Redemptionis actibus adfuerint expendantur.

6. Finita Missa, aut concione penes diversitatem temporis, ut prædicitur, si hæc fuerint acta in aliena Ecclesia, reveratur Processio eodem ordine, & Hymni *Te Deum* modulatione ad Domum, & Ecclesiam nostram, & terminabitur cum versu, & oratione de Beata Virgine de Mercede, si autem in Domo nostra contigerint post Missam eisdem Hymno versu, & oratione concludatur.

7. Post hanc vero solemnitate in principali Conventu Provinciae celebratam, statim Procurator Generalis Redemptionis excuti curet catalogum per totam Provinciam evulgandum, locisque publicis affigendum, in quo sint suo ordine descripta nomina, & cognomina eorum omnium, qui a captivitate liberati fuerint unquam ætate, patria, tempore captivitatis, pretio libertatis, & subsidiis pro illis erogatis.

8. Quibus omnibus expeditis, & captivis per dies aliquot omnibus charitatis operibus recreatis, eos omnes Rosario, & Scapulario cum Ordinis signo muniri præcipimus, & unicuique juxta posse viaticum dare aliquod, ut sic cum benedictione dimissi ad propria sine mendicitate valeant remeare cum gaudio. Sed quia loci distantia, vel ægra valetudo eos quandoque possunt ad petendum Eleemosynas cogere singulis conferri volumus authenticum de ipsorum Redemptione testimonium una cum precibus ad Judices ordinarios, & locorum Ministros tam Ecclesiæ, quam Sæculi, ut eos Misericorditer suscipiant, & dimittant, ne prologos, aut vagos reputent.

9. Redemptionibus denique (qui sane prædicta omnia explere, vel explenda sedulo curare debent cum jam nihil super sit agenda duo bus mensibus excursis barbas statim radere Constituimus.

DISTINCTIO III.

De votis, & Regularis observantiæ disciplinis.
Cum omnium Ordinum Imago, vel Typus non solum fines, sed eorum etiam vota essentialia, accidentalique statuta, referat, requiritur, ut præstituti nostri Ordinis finibus de illius votis essentialibus, & disciplinis differamus.

CAPUT I.

De voto Obedientiæ.

1. Qui pie volunt vivere in Christo, ejusque sectari vestigia se ipsos abnegare debere docuit Evangelium. Hoc sane est jugum, quod suave, & levissimum prædicamus. Hic est summus per-

fectionis vertex, quo dirigitur totæ vitæ Regularis intentio, & quo violenti jugi secum bello conscendunt, ut denique Cælum rapiant, proinde Fratres nostri voto obedientiæ se accingunt, ut ad perfectionis apicem tendentes, eo magis inveniant, quo magis bellum propriæ voluntatis amittant.

2. Obedientia itaque est prompta voluntas adimplendi a Superioribus imperata secundum legem Divinam, & Ecclesiasticam, ac etiam quæ continentur in Regula, & Constitutionibus Ordinis, quibus semper aut lata, aut stricta obedientia Fratres redigantur, ut nihil sit, quod sine obedientiæ merito gerant. Hæc enim, ut prædictum votum sic Ordini, ejusque Regulis, & Prælati subjicit, ut penitus sub letali teneatur implere quidquid ejus virtute præcipitur.

3. Præceptum vero in Regula, & Constitutionibus, aut Prælatorum verbis nullum intelligimus, nisi fuerit circa illa, ad quæ jam aliunde tenemur ratione voti essentialis, vel Divinæ, vel Ecclesiasticæ legis, vel nisi sub formali obedientia intimeret. Verba autem, quibus illud debent Fratres concipere sunt frequenter huiusmodi: Præcipimus in virtute formalis, aut Sanctæ obedientiæ: in virtute Spiritus Sancti: sub poena excommunicationis majoris late, vel ferendæ Sententiæ: sub interminatione Divini Judicii: sub obestatione mortis æternæ: sub maledictione, indignatione, aut ira Dei incurrenda: & aliæ similes comminationes, & execrationes, quæ sua gravitate, & tenore formale præceptum, & ejus intentionem denotant, quibus tamen uti non debet Prælati, nisi materiæ gravitas exposulaverit.

4. Declaramus autem eam esse materiam, gravem, & præcepto formali dignam, quæ directe idest expresse, vel indirecte, idest implicite, seu etiam per se, vel ex fine, aut circumstantiis conducit ad observantiam legis Divinæ, aut Ecclesiasticæ, & votorum essentialium Ordinis, ac etiam interdum Regulæ, & Constitutionum illius, ne videlicet vita Regularis in communi dilabatur, cum ejus observantia in communi sit de substantia Religionis.

CAPUT II.

De Voto Paupertatis.

1. Cum Evangelica Paupertas Religiosis maxime sit necessaria, quam Deo voverunt, omnis proprietas Religioso prorsus detestabilis esse debet. Quocirca nullus Frater a vera paupertate potest, neque debet esse exemptus, unde sub excommunicationis majoris poena præsentis Constitutione sancimus ne quis Fratrum Professorum aliquid proprium habeat, neque pecunias, neque vasa aliqua aurea, vel argentea, neque illa expendat, neque consumat, absque sui Prælati licentia, neque rursus quidquam sine Commendatoris venia vendat, neque emat.

2. Si quid vero ex huiusmodi bonis alicui Fratri donatum fuerit ab Amicis, vel Confratris, aut quibusvis aliis Personis, quacumque ratione id receperit, intra spatium viginti quatuor horarum Prælati proprio manifestet, ut in communi Deposito custodiatur, & pariter intra dictas horas id absque licentia non consumat.

3. Præcipimus autem Prælati, sub poena pri-

privationis officii, ne a sibi subditis ex his, quæ in communi Deposito habent, quidquam, vel in minima quantitate, neque ad brevissimum tempus sumant, ut mutuè petant.

4. Nullus Religiosus possit habere annuos redditus, seu census, nisi de licentia Sedis Apostolicæ, quod si secus fiat, ipsis statim privetur qui habuerit, & Conventibus, quibus ex vi Constitutionis pertinent, applicentur.

5. Neque Superioribus liceat Bona aliqua stabilia tanquam propria Regularibus Fratribus concedere, etiam ad usum fructum. Fratres tamen itinerantes, pecuniam portare poterunt, ita sane, ut quamprimum ingreffi fuerint proprium Monasterium, in quo sunt moraturi, intra prædictas horas omnia, & singula Commendatori suo, vel Prælati omnia, & singula, manifestent.

6. Attendant autem Fratres nostri, quod singulis annis semel omnia, quæ in usu retinent, Commendatoribus suis exponant, & realiter exhibeant, eorum dispositioni relinquendo, & specialem licentiam utendi eis accipiant a Prælati.

7. Procuratores poterunt suum habere Marcupium, quatenus ad sumptus Conventus fuerit necessarium. Quicumque vero Frater, seu Procurator, bona Ordinis quæcumque, seu pecunias receperit, eorum omnium reddat suo Commendatori, atque Conventui rationem. Magister autem Generalis, aut Provincialis, omnium, quæ receperit Diffinitorio Capituli pariter rationem sunt reddituri.

8. Similiter Vicarii Generales Indiarum tenentur reddere rationem omnium, quæ in Ministerio sui officii receperint: ita ut nullus in Ordine nostro remaneat, quin eorum omnium, quæ ipse receperit, computum, & rationem reddat. Qui vero contrarium fecerit, aut contra seriem harum Constitutionum, proprietarius reperitus fuerit, sciat se esse socium Judæ, & biennio activa, & passiva voce privandum, & poenis proprietario ex jure taxatis subjacere. Et in eo casu liberam habeat Commendator potestatem auferendi Bona, aut pecunias proprietarii, in quibus deliquit, eaque Conventui applicare, seu Fratribus indigentibus distribuere, ut bene Prælati placuerit. Quod si quis (quod Deus avertat) proprietarius mortuus fuerit, sepultura careat Ecclesiastica, & extra Coemeterium ad campos sepeliatur.

9. Insuper in Cellis Fratrum nolumus Prælatos admittere aliqua suppellectilia serica, aurea, argentea, aut alioquin pretiose elaborata, & contexta, non picturas, laminasve profanas, seu nobilibus, seu deauratis limbis circumdatas, sed devota solum, & quæ mentem ad Deum erigant, non inficiant; nullum item pretiosum scrinium, seu, quod pro majestate sæculi vanitatem sapiat. Neque plures iterum sellas, sed paucas, & humiles. Nulla tandem ad genus utensilia, quæ vel artis elegantiam, vel nobilitate materiæ regularem paupertatem, & honestatem dedecet.

10. Ne autem dilecta paupertas in Fratrum cordibus excedat, pro inventario conscientiam Prælati subjungimus, ut Capitulum instituant in quo eosdem ad omnem proprietatem, ex mentibus relegandam, & juxta voti professionem solam paupertatem affectu, & opere

prosequendam graviter, & religiose præveniant. Ipsi vero Fratribus sub formali præcepto obedientiæ præcipimus, cujuscumque conditionis, officii, vel qualitatis extiterint, ut singulis annis sub feria quinta majoris hebdomadæ, aut Festo S. Andreae, seu alio forsitan die secundum consuetudinem Provinciarum, Inventarium faciant de his omnibus, quæ apud se habeant concessa ad usum a Religione, vel Prælati: in quo clare, distincte, & manifeste omnia recensent, & exponant de præsentibus, vel ad eorum usum quomodolibet pertinentia, & quidquid circa illa tam ratione voti, quam alicujus iustitiæ, vel debiti necessarium duxerint adnotare. Quæ quidem ita declarari præcipimus, ut toto corde Prælati subjicere curent, sicut in Inventario, & resignatione omnium ad usum concessorum facta ob mortis intuitum, ut si illa Fratrem subito præoccupari contingat, pie munitis paupertate decedat.

11. Hoc itaque Inventarium sic accurate factum subscribant Fratres ipsi, & ob signatum Commendatori tribuant, ut in communi Deposito servetur. Ulterius etiam ordinamus, ut Fratres non tantum sua bona utensilia modo dicto signata (ob finem inferius exponendum) Prælati, & Religioni subjiciant, sed simul eis vere, & realiter manifestent, a quibus, & novam illis utendi facultatem accipiant.

12. Neque ab his actibus excipimus Fratres nostros ad Episcopatum, vel ad aliam quomodolibet dignitatem assumptos, quibus similiter constituimus, ut priusquam Ordinem deserant, simile Inventarium, & resignationem faciant de omnibus, quæ ad usum receperint a Prælati, & retinent in effectum. De quibus si Prælati consentiant aliqua extra Ordinem eos deferre secum, fiat cum prævia declaratione, poenitione, & obligatione authentica quamprimum ea reddendi ipsi Ordini. Instrumentum vero huiusmodi poenitionis apud Conventum filiationis eorum maneat in Deposito Scripturarum, ut tempore opportuno virtute illius possit exigi quidquid ex prædictis non fuerit solutum. Nihilominus tamen si prædictam solutionem ad obitum usque distulerint, & illa ultra non expedita decesserint, ad bona spiritualia, & suffragia pro illis Ordinem non teneri decernimus.

13. Non dissimilia Fratribus agrotantibus præcipimus, videlicet, ut instante sumptione Viatici, si non sit periculum in mora præstatum Inventarium, & abdicationem ab omnibus sibi ad usum concessis ante Viaticum faciant additante indeficiente Confessario ab ipso de licentia Prælati assignato, in hoc autem postrema paupertatis alienatione, ita se destituant universis bonis ad usum, & sic illa Religioni subjiciant, ut veros se ostendant amatores inopie, nihil sibi omnino retineant, nil silentio prætereant, ordinemve latere præsumant, si quid debeant, vel ipsis debeatur exponant, ne quid quoquomodo prætermittant, quod conscientiam redigat in angustias. Summopere tandem caveant ne illos spes aliqua vitæ decipiat, quominus omnia tota sinceritate cordis adimpleant.

14. Finitum itaque Inventarium cum Confessario subscribant, quod deinde obseratum, sigillatumque Commendatori, & Depositariis tradatur, qui foris id pariter subscribentes ad commune depositum referant, ubi usque ad Fra-

tris obitum custodiatur, quo superveniente, non quidem clanculum, sed solemniter volumus aperiri a Prælo coram Depositariis, & supradicto Confessario, qui omnem referationem ejus in ipso inventario referant, & subscribant, quo possit authentice constare de bonis usualibus Defuncti, & debitis, si quæ fuerint, ut de inventis apud illum cum æquitate solvantur, & residua justè distribuantur eis, ad quos jure communi, & nostrarum Constitutionum sine dubio pertineant.

15. Proinde igitur declaramus non posse Infirmum Fratrem ab invaletudinis initio de iis, quæ ad usum habet, disponere in beneficium Conventus, vel in manibus Prælati, etiam Magistri Generalis locare, nec in favorem Ordinis repone, aut reservare, atque adeo multo minus alicui personæ seculari committere, aut concedere, sed omnia in inventario palam scribere, & manifestare, ne injuriam faciat partibus ad ejus utensilia jus habentibus ex æquitate, & justitia, vel ex nostrarum Constitutionum dispositione, qui vero fecus egerit, ex nunc proprietarium declaramus.

16. Ad hoc autem universis Fratribus ab ægrotationis exordio usum honorum omnium sibi a Superioribus concessum interdiximus, nisi ad ea dumtaxat, quæ ad morbum sublevandum ipsis opus fuerint, ita videlicet, ut si aliquid absolute, vel sub conditione obitus, alicui donaverint, aut valetudinis intuitu sibi reddendum tribuerint, similiter declaramus in proprietatem incidere: quo circa universis Superioribus in virtute Spiritus Sancti, & Sanctæ Obedientiæ præcipimus, ne prædictis ad id licentiam indulgeant.

17. Procuratoribus denique cujuscumque domus nostræ negotia gerentibus omnino præcipimus, ne aliquando de redditibus, & quibuscumque aliis bonis pro suo munere jam receptis, quidquam penitus apud se retineant, sed quamprimum Commendatori, & Depositariis manifestent, ac tribuant, ut Deposito Conventus inferatur sub pœna gravioris culpæ ad Superioris arbitrium.

CAPUT III.

De Voto Castitatis.

1. Sicut Regularis vita paupertate, & obedientia perficitur, ita castimonie voto decoratur. Ut ergo discant Fratres, quantum eos Votum Castitatis adstringat, illud esse sciant novam quamdam obligationem, quam sibi quisque imponit ad omnem continentiam sub onere Sacrilæ servandam, unde jam eis licebit agnoscere quantis vinculis post Votum teneantur ad pudicitiam, quam si temerent, non eorum tantum, frangitur Deo facta promissio, sed etiam lex Divina, & interdum humana, idcirco solertissime studeant, ut mentis, & corporis puritatem custodiant, qui in uno crimine tot reatus inveniunt.

2. Ut autem ab omni se diabolica fraude tueantur, statuimus in primis, & in Christi visceribus suademus ne ab eorum oculis, & manibus decedant consilia S.P. Nostri Augustini quibus in Regula eos salubriter ad observantiam pudoris instituit. Quando enim in via procedunt simul eis ambulare præcipimus, & cum perve-

nerint, quo tendunt, simul inviolabiliter stare, ut alter alterum, quem vereatur testem semper habentes suam invicem pudicitiam custodiant. In incessu, & statione nihil gerant, quod pudorem non sapiat, aut eorum Sanctitatem dedecet. Oculos semper a seculi vanitatibus avertant, & ita dimissos ferant, ut aliquando non incidant in objecta feminarum, ubi laqueum inveniant, quas etsi videre non prohibeantur, eas tamen appetere, vel ab ipsis appeti velle criminofum est. Non dicant, vel existiment se habere animos pudicos, si habeant oculos impudicos, & libere undequaque vagantes, quia impudicus oculus impudici cordis est nuncijs; eorum semper sint casta, & pura alloquia, gestus non fracti, nec soluti, aures non otiosas, non scurrilibus, non inhonestis intentæ, sed sensus, & omnes eorum actus ita compositi, ut interiorum animi puritatem redoleant, feminarum consuetudinem, & familiaritatem maxime vitent, nec etiam inter piissimas nimis de se, vel ipsis credendo sub pietatis colore versentur, quas proinde caventes non nisi rarissime, breviterque visitent imo tantum cum sola urgeat necessitas, aliter enim non reputent non decere, nec sine magno discrimine admitti.

3. Nullus Frater prophana cantica, nec impura poemata, nec libellos de rebus amatoriis, vel qui petulantiam resonent quacumque ratione componat, legat, cantet, neque apud se retineat sub pœna gravioris culpæ, verbis etiam lubricis, æquivocis, aut vanissimis amatoria fabellis nemo utatur, alioquin a Prælo puniatur ex merito feminarum, insuper triplicia, ludos scenicos, aliaque festiva, & inania seculi spectacula velut Babylonis idola severissime vitari præcipimus.

CAPUT IV.

De Voto Redemptionis.

1. Super tria prædicta vota essentialia, quæ omnibus Religionibus sunt communia, quantum sibi, Ordo noster adhibuit circa Redemptionem Captivorum, vi cuius sic ad animarum lucra, & libertatem spirituales totam dirigit Redemptionem sensibilem, ut pro redimendis animabus a periculis abnegandæ fidei, & damnatione perpetua omnes suos Fratres vinculis, sanguini, vel etiam morti subiciat.

2. Sed quia hæc Ordinis charitas plus indiget expositione, quam legibus, idcirco ne lateat Fratres, quod, qualeque sit hujusmodi Votum illud esse declaramus, promissionem quamdam voluntariam, & absolutam redimendi Captivos a vinculis mentis, & corporis, tam auro, vel argento, quam sui traditione in pignus, si necesse fuerit pro salute animarum, & fidei abnegandæ periculis.

3. Ex hac ergo declaratione primo intelligimus omnes Fratres nostros ita Redemptioni fidelium Captivorum esse alligatos, ut non solum ad eam exequendam in effectu debeant esse perpetuo dispositi si ab Ordine mittantur; sed etiam ad colligendas elemosynas, aut quacumque alia gerenda (si ad id a Prælo eligantur) sine quibus Redemptionis actus ad effectum duci non possit, qui enim fini se obligat, media pariter necessaria cogitur adimplere: sciant autem ut in his debeant ex toto rigore

Præ-

Prælati obtemperare haud istis necessum esse, ut formaliter utantur præcepto, sed sufficit simplex, & pura voluntatis expressio, cum in materia incidat, jam aliunde ratione hujus quarti voti obligantem.

4. Declaramus insuper hoc Votum essentiali, quia nostrum Ordinem inseparabiliter in sua specie, & substantia constituit ex vi primæ institutionis, quam Sanctus Patriarcha Noster Petrus Nolascus Voti obligationem continere voluit, & expressit, a totoque Ordine sic intelligi, sicut ita perpetuo professi sunt Patres nostri, & opere compleverunt.

5. Nec putare debent illa verba si necesse fuerit Voti absoluti rigorem evacuare, aut aliquam speciem Voti conditionati constitutere, quo aliquid illi præbeatur efugium. Per illa enim, sicut absolute volumus Institutum redimendi, & omnes ejus actus necessario suppositos ante sui traditionem in pignus, ita pariter absolute promittimus in obsequium fidei tradere nosmetipsos pro captivis in ejus abnegandæ periculo constitutis. Ad hoc quippe implendum nulla est interposita conditio, quam possit expectare Votum, sed est protinus exequendum ubicumque periclitatur fides, & nostra solum traditione redimitur. Unde Fratres prædicta verba non ut conditionem accipiant, sed potius, ut expressionem, & declarationem, quod nempe Votum Ordinis præter Redemptionem absolutam Captivorum tendit ulterius, etiam absolute ad eam perfectissimam charitatem, ut Fratres nostri per sui traditionem, fidem, & animas redimant a necessitate, & periculo, & hoc semper, & ubique sine ulla conditione proficiant.

6. Ex natura hujus Voti iterum declaramus valde oportere Fratres nostros esse jugiter obsequio fidei devictos, & se in ejus actibus exercere, crebroque de illa explicitam professionem facere, ut cum casus adveniat, quo tam heroice pro illa se devovere, & usque ad mortem tradere oporteat nullo moerore tepefiant, sed se audacter, & valide objiciant. Inter Fideles insuper commemorantes, dum pignoris tempus impletur, aut Redemptioni incumbunt, si de fide postulati, vel etiam (ut sæpius contingit) de ipsius abnegatione pulsati, seu pro illa, & munere suo carceribus, & ærumnis afflicti fuerint, cogitare debent ad quam sortem illos Dominus vocare dignatus sit, ut suæ dilectionis, & fidei pugiles constitueret.

7. Denum pro Captivis tam vivis, quam Defunctis orare illis omni studio præcipimus; ut quos auro, & argento redimere non possunt, saltem orationibus eorum vincula satagant dissolvere, & in Purgatorii cruciatibus adjuvare.

CAPUT V.

De Silentio.

1. Cum ad observantias vitæ Regularis properemus, quæ legis Divinæ, & Votorum sunt antemurale, & custodia, primo in silentio incidimus, quia juxta Prophetam est revera custos justitiæ, & (ut ait B. Jacobus) ita per silentium Religiosi efficitur, & qui non frænaverit linguam suam, ejus sit vana Religio.

2. Silentium ergo semper habeant Fratres nostri in Ecclesia, in Choro, Dormitorio, Refectorio, & Claustro. Post Completorium vero

ubique libere præcipimus a signo, quod hyeme pro silentio fiet hora octava; æstate autem hora nona, quo etiam tempore a pradio usque ad Vesperas silentium esse statuimus.

3. Prædictis autem horis factis cum Cymbalo Conventuali signo universis Fratribus injungimus, ut confestim ad proprias Cellas se recipiant, ubi altius, & profundius non a verbis solum, sed ab aliis sensuum locutionibus, & actibus se abstineant, & super illius diei gestis cum Deo, & corde loquentes, examen conscientie faciant de iis omnibus, quæ negligenter, & indebite perpetraverint, si quæ vero invenerint deploranda veniam a Domino impetrent. Quibus actis, & non aliter audeant se recipere in Requiem.

4. Si Fratri in Refectorio res aliqua opus fuerit, eam signo, seu brevi, & submissa voce postulet, ne Lectoris verbum, nec pabulum mentis impediatur: Infirmi, & decumbentes, vel Hospites in Hospitio non adstringuntur silentio, illius tamen temporibus ita inter se sint remissa, & moderata colloquia, ut nullo strepitu silentibus officiant.

5. Fratres itinerantes in mensa silentium teneant, vel saltem vitent tumultuosam colloquia, ille vero qui major, aut dignior in Ordine fuerit, poterit loqui si libeat, & cæteris præstare licentiam extra Refectorium. Cum Episcopis autem, & Magnatibus aliquando conviventes silentium reverenter, & religiose custodiant, quod quidem rumpere non audeant cum sibi per eosdem non liceat. Magister, aut ejus Locumtenens cunctis Fratribus secum prandentibus, Provincialis, ejus Vicarius, vel Visitator duobus tantum, & uni denique Commendator poterunt indulgere silentium. Fratres in confessione culparum de frangente silentii se humiliter accusent, & juxta meritum puniantur Commendatorum arbitrio.

CAPUT VI.

De Disciplinis.

1. Ut antiqua vitæ Regularis observantia non excidat, quam hæcenus Ordo sustinuit, firmiter stabilimus, ut in Vigiliis, quæ jejuniatur, & per totum Adventum, & Quadragesimam, in quatuorque temporibus si fiat officium de feria Fratres nostri disciplinas virgarum recipiant, modus vero in illis servandus hic erit: finito Completorio, & recitatis *Pater noster*, & *Ave Maria*, & *Credo* præparent se omnes Fratres, sicut moris est ad suscipiendam disciplinam detestis scilicet humero, vel scapulis, quo facto dicant: *Confitear Deo*, Prælati quoque, aut ejus Vicarius, vel illis absentibus Hebdomadarius stans in medio dicat *Miserere vestri* &c. Deinde incipiat Psalmum *Miserere mei* tenendo Manipulum virgarum in manu, quo dorsum Fratrum verberare incipiat, & sic profectur usque ad *Gloria Patri* eos percutiendo in singulis versibus alterne a Choro, & ipso recitandis: Finito Psalmo subjungatur ab omnibus *Kyrie eleison*, *Christe eleison*, *Kyrie eleison*, & Prælati dicat *Pater noster*, quo tacite recitato adjiciat.

- ψ. Et ne nos inducas in tentationem.
- ℞. Sed libera nos a malo.
- ψ. Salvos fac servos tuos Domine.
- ℞. Deus meus sperantes in te.
- ψ. Dominus Vobiscum,
- ℞. Et cum Spiritu tuo.

X

ORE.